

Forfatter: Oehlenschläger, Adam Gottlieb

Titel: BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1805-11-02)

Citation: Oehlenschläger, Adam Gottlieb: "BREV TIL: Ørsted, Hans Christian FRA: Oehlenschläger, Adam Gottlieb (1805-11-02)", i *Breve fra og til Hans Christian Ørsted*, Th. Linds, s. 186. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002053861-X00-shoot-L002053861X000032.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Hans Christian Ørsted

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Halleden 2den Novbr. 1805.

Kjære Hans Christian!

Jeg kjender Dit Venskab for mig, og den Iver, hvormed Du tager Dig af mine Sager, som om det kunde være Dine egne, er jeg overbeviist om; jeg er berfor ogsaa vis paa, at Du ikke med al Din Daad har endnu kunnet bringe Tingen istand til Afsenbelse. Jeg begriber ogsaa, at Din Tanshed reiser sig af den Beslutning: Du vil ikke skrive, førend Du kan lade mig Alting vide; men den Beslutning er ikke ret, kjære Ven; som Commissionær har Du fuldkommen Ret, men ikke som Ven; thi fra Vennen glæder mig et Brev, om det saa fra først til sibst er tomt for Alt, hvad der angaaer den borgerlige Interesse. Jeg sendte Dig et langt tætskrevet Brev for lang Tid siden, er det ret, at Du saa ganske har ladet det ubesvaret. I frygtede for, at jeg ikke skulde skrive, naar jeg kom ud, nu skriver jeg, men Svaret udebliver. I Dit sidste lille Brev blev jeg ikke meget trøstet, det var et Distraktions-Brev. Du havde kastet mit Brev bort, og Alt, hvad der egentlig stod i, var, at Werfel havde gjort Nar ad Aladdin i Kjøbenhavns-Bladet. Det lod ikke til, som Du dengang vidste noget om mit Stipendium, da det dog allerede var besluttet, at jeg skulde have det, og Du kom hos Collin. Betragt ikke disse Bebreibelser anderledes. min Ven, end et Udbrud af Bedrøvelse, fordi jeg saa lidt kan underholde mig med min forrige daglige Omgangsven. Sophie har heller ikke labet høre en Linie fra sig. Er det Ret?

Her sender jeg Dig endnu et Par Stykker af Goethe til Prometheus (hvorom Du heller ikke har meldt et Ord). Det rimede kan Du sætte mellem de andre rimede paa et passende Sted; de to metriske kan Du lade eude Samlingen af de Goetiske Digte.

s. 187 Tre Akter Hakon Jarl ere færdige.

Jeg har skrevet et langt Brev til Christiane og kan derfor ikke nu fortsætte længer, Du fortjener det heller ikke. Et lyrisk Stykke, Hjemvee, har jeg givet Rahbek til Charis, der kan I see, hvor jeg længes efter Jer. Send mig nu Alt, hvad jeg har bedet om. Mynsters trykte Digt i Tilskueren ønskede jeg mig ogsaa. Jeg begriber i dette Øieblik meget godt Baggens Bøn til mig for dum om at sende ham Noget, der kunde illudere ham i literarisk Tilværelse — paa et Sted hvor intet dansk Løv rører sig. Dengang lod jeg ham vente forgjæves. Speil Du Dig i mit Exempel og handl bedre.

Hils min Fader og siig, at det blot er min Venten paa et endeligt Svar fra Regjeringen, som gjør, at jeg endnu ikke har skrevet ham til.

Gud velsigne ham og Jer alle mine tjære Venner. Hvor ofte ønsker jeg mig i Eders lille huuslige Kreds paa Vestergade. Jeg læser Don Quixote i denne Tid for at illudere mig i min forrige Tilværelse. Bed Sophie, at hun dog endelig skriver mig langt og omstændeligt til, af min gode Anders kan jeg ikke forlange det. Hvorledes lever han den sjeldne elskede Ven? Bugner han endnu under Forretninger?

I ere grumme mod mig Allesammen. Er Bull i Kjøbenhavn eller hvor? Ak. jeg har jo spurgt om Alting i mit første ubesvarede Brev, hvad kan det da hjælpe at igjentage Spørgsmaalet.

Svar! Svar! Svar!

Din
Oehlenschläger.